

VECKOBLADET

Nr 36 webbform

091120

De främlingsfientliga har fel!

Miss inte!

Föreläsnings- och diskussionskväll med Alexander Bengtsson från Tidskriften Expo.
Den 24 november kl 19, Demokratisk Vänsters lokal, Magle Lilla Kyrkogata 2.

Teatertips

Finanskris Krasch Boom Bang!

av Teaterrepubliken. En föreställning som gör underhållning av ekonomi! En infotainment om samhällsekonomi, kärlek och dagstidningarnas stora bluff.

Föreställningen är ett avslutningsprojekt från Teaterhögskolan i Malmö. Teater Sagohuset i Lund. 28/11 kl 19.00

“Pjäsen som helhet visar hur man kan alstra kreativitet och driftighet ur empati och ilska. Det lovar gott i ett klimat som är förlamande för de flesta.” DN

”Det är inte varje dag man ser riktigt urbota, ända in i märgen ursinnig politisk teater. Teater där det märks att de medverkande hämtat vrede långt nerifrån tåspetsarna, och där föreställningen blir till en enda stor urladdning där de frustar ur sig alltsammans i ett enormt, rödglödigt andetag” SkD

Kulturtips

SYNTJUNTAN + DAFT PUNKS ELECTROMA

F ilmvisning med livemusik, ingår i Sensourroundfestivalen. 21 nov på Inkonst. [Läs mer](#)

Emil Jensen – Riksteatern

Lunds Stadsteater 22 nov kl 18. [Läs mer](#)

Musik i skuggan av muren

På Palladium 22 november. [Läs mer](#)

Hoppalappa - Postfolki Tanzi Teatteri

En humoristisk föreställning som tar avstamp i de tre dansarnas klichéartade fantasier om folklore - inte en enda äkta folkdans i sikte! På Dansstationen, Palladium 24-26/11. [Läs mer](#)

NORDOST

Dubrovkateatern i Moskva – tre kvinnor, femtiosju timmar, åttahundrafemtio i gisslan - en uppmärksam uppsättning av Die Buhne. Inkonst 26 november. [Läs mer](#)

Lund begriper inte fotboll

En av stadens största fastighetsägare, Arne Paulsson, vill bygga bostäder - inne på Klostergårdens idrottsområde. De flesta skulle nog säga att det är en idiotisk idé, vi i vänstern har förgäves försökt hålla byggnationen på den nuvarande parkeringen och kanske lite till. Den stora frågan är nu: Vad ska hända med Lunds BK:s matcharena? Paulsson anser nämligen att närheten till fotbollsplanen kan komma att störa framtida boende i hans hus. Att fotbollen var där först tycks inte ha någon som helst betydelse.

Två riktigt dåliga lägen längs med järnvägen har anvisats, ett bredvid den nybyggda arenan, ett på korpplanerna längs med Västanväg. Bägge innebär avsevärd kapitalförstörelse och fördyringar för Lunds skattebetalare. Bägge innebär också försämrade villkor för idrotten - sämre läge och dessutom färre planer för ungdom, träning och korp. Läget på korpplanerna innebär dessutom att matcharenan hamnar i direkt anslutning till befintliga bostäder längs med Västanväg. Just detta alternativ har nu Lunds borgerlighet bestämt sig för att gå vidare med.

Det överlägset bästa alternativet är naturligtvis att uppgradera matcharenan i befintligt läge. Den som vill bygga bostäder inne på ett idrottsområde får faktiskt vara så god att anpassa sig till idrottens förutsättningar. Man undrar hur länge till som det lokala fastighetskapitalet ska få styra över lundapolitiken.

Mats Olsson, Vänsterpartiet

Snabbintervju med Lennart Värmbj:

"Maud Olofsson har skjutit sig i båda fötterna"

Det har handlat mycket om Vattenfall på sistone så vi ringde upp vänsterns ledande energiexpert, Lennart Värmbj i Växjö, som bland annat är nationell vindkraftsamordnare.

- Vad tycker du om regeringens och Maud Olofssons hantering av Vattenfallfallet?
- Hon har skjutit sej i båda fötterna genom att svänga hit och dit. Hon har inte lyckats hantera situationen. Men visst, hon har en knepig sits. Hon ansvarar för alliansens energipolitik men måste ta hänsyn till surdegar i sitt eget parti som är skeptiska till kärnkraft och annat.
- Och du själv har inte ändrat inställning om kärnkraften?
- Nej. Inte minst av ekonomiska skäl. Se på Finland och deras nya reaktor som har blivit både starkt försenad och starkt fördyrad. Och vad händer i det nordiska nätet när en sån bjässe måste snabbstoppas, räcker reservkraften till?
- Förutom på kärnkraft satsar ju Vattenfall på att lagra koldioxid i marken. Tror du på det projektet?
- Tekniskt är det nog möjligt, även om vi inte känner den långsiktiga risken för läckage, men ekonomiskt? Risken är att projektet dränerar resurser som behövs till den förnybara energin.
- Är det fel av Vattenfall att vilja sälja sitt elnät.
- Kommeriellt är det det dumaste man kan göra, att sälja ett monopol. Jag förstår argumentet att det vore bra med mer lokal styrning av nätet, men där föreslog jag själv för längesen en lösning med lokala styrelser med lokal makt.
- Och hur går det för vindkraften?
- Bra. Inte samma hausse som för något år sen vilket är sunt. Och nu ska ett företag i Uddevalla bakom vilket det står kinesiskt kapital bygga vindkraftverk.
- Men motståndet mot tekniken?
- Det har lugnat sej generellt men blivit bättre organiserat. Man kallar sej Svenskt landskapsskydd och skriver insändare där man bland annat påstår att infraljud från verken driver folk till självmord. Vi lär få höra av dom i nästa valrörelse.

Gr

Nolltillväxtekonomi 3

Vi närmar oss december och klimatmötet i Köpenhamn. Det är nu uppenbart att där inte kommer att fattas några bindande beslut om nedtrappning av utsläppen av växthusgaser. Om världens politiker finner det omöjligt att genomföra de förändringar som krävs för att vi skall undvika en klimatkris så är det kanske motiverat att inta Gunnar Sandins nihilistiska attityd. Sedan det visat sig att lågkonjunkturen medfört en minskning av oljekonsumtion och koldioxidutsläpp säger Gunnar (VB090904): ”Ser man miljön i allmänhet och klimatet i synnerhet som den avgörande frågan måste man väl välkomna de obalanser och kriser som dämpar den ekonomiska utvecklingen. Det gäller att förstå denna men inte göra något åt den”. Nu visar en norsk rapport att utsläppen inte minskat men att dock ökningen minskat från 3 till 2 procent. Att förändringen inte blivit större kan bero på att den minskade oljeförbrukningen kompenseras av ökad förbränning av kol, framför allt i Kina. Det krävs uppenbarligen en avsevärd nedgång i den ekonomiska aktiviteten i världen för att utsläppen skall minska i den omfattning som krävs för att en klimatkatastrof skall kunna undvikas. Det är knappast något som ens en långvarig depression kan åstadkomma.

Den framtida utvecklingen av ekonomin i världen torde främst bero på två omständigheter. Den ena gäller vad som kan ha orsakat den nuvarande finansiella krisen. Om det är missförhållanden inom den finansiella sfären eller om grundorsaken står att finna i den reala ekonomin. I det senare fallet skulle den kunna vara otillräcklig ekonomisk efterfrågan i världen till följd av låga löneandelar i ekonomierna och ökande ekonomisk jämlikhet, vilket ansedda ekonomer som Joseph Stiglitz och Nouriel Roubini anser. Om det enbart är ett finansiellt problem kommer världsekonomin förmodligen repa sig och det kan bli ”business as usual” med tillväxt på 3-4 procent årligen (om det finns tillräckligt med olja). Om det däremot är frågan om bristande global efterfrågan kan konjunkturen väntas dyka nedåt när de nuvarande stimulansåtgärderna trappas ned och upphör.

Den andra omständigheten hänger ihop med oljeproduktionen. Mycket talar för att vi nu kommit in i en peak-oil situation. I våra tidningar har skrivits om att tidigare anställda vid det internationella energiorganet IEA med säte i Paris hävdade att IEA efter påtryckningar från USA gjort och gör alltför optimistiska prognoser om framtida oljeproduktion. Detta stöds av den rapport som nyligen lämnats av en svensk forskningsgrupp under ledning av professor Kjell Aleklett i Uppsala. I den rapporten hävdas att oljetoppen nåddes år 2005 och att vi måste räkna med minskade volymer av olja framöver. I dag är världens oljekapacitet drygt 80 miljoner fat per dag. IEA räknar med att produktionen kan öka till 106 miljoner per dag 2030. I Aleklets prognos kommer inte produktionen att öka nämnvärt över 80 miljoner fat om dagen och efterhand minska och år 2030 uppgå till 75 miljoner fat om dagen. Se fig.nedan.

Världens regeringar är inte förberedda på en situation med permanent oljebrist (Kina är möjligen undantaget). Vid tidigare bristtillfällen pga. ökande efterfrågan på olja har det snabbt kunnat avhjälpas genom att oljebolagen pumpat upp mera olja. Nu är detta kanske inte längre möjligt. I första hand är det transport- och jordbrukssektorerna som drabbas av oljebrist med förödande konsekvenser för världshandeln och världsekonomin och – inte minst - livsmedelsförsörjningen.

Mycket talar sålunda för att det väntar svåra år för ekonomin i vår värld. När den nuvarande krisen började hördes ofta uttrycket ”läge för vänstern”. Därav blev det intet. Det är centerhöger som dominerar i Europa. Om det kommer ett nytt sådant läge får man hoppas att vänstern gör sin plikt. Det som krävs är att politikerna återtar den makt de lämnade ifrån sig i samband med avregleringarna på åttiotalet. Makten över penningrörelserna. Förstatligande av bankerna är första steget. Den långsiktiga ekonomiska planering som krävs för övergång till

ett energisnålt ekologiskt hållbart samhälle kan inte och får inte styras av finansintressen.

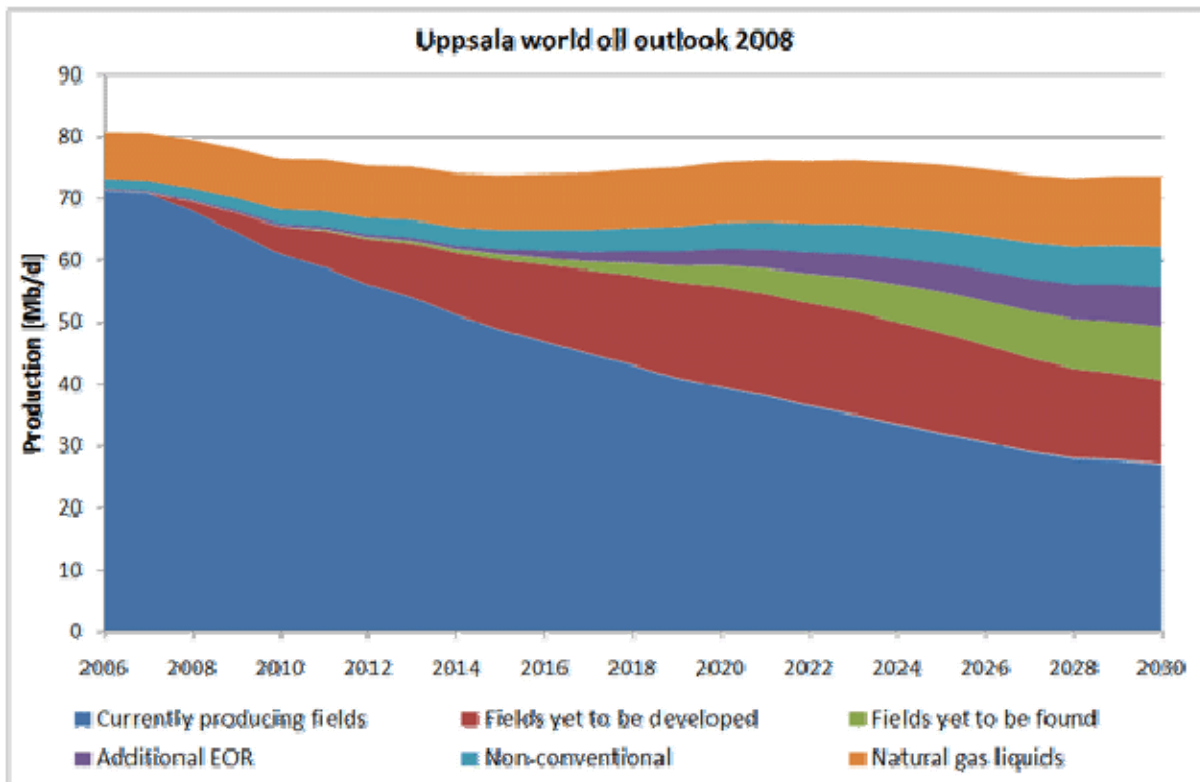
Det regeringarna försummat när det gäller energiomställning försöker framsynta miljöorganisationer att bygga upp. Ofta med målen hållbar utveckling och lokal livsmedels- och energisäkerhet. Förebilden är Transitionrörelsen i Storbritannien. En svensk avläggare till denna är Omställning Sverige (www.transitionsweden.ning.com). En grupp med sju medlemmar har nyligen etablerat sig i Lund. En annan sådan grupp är [Klimataktion](#). I samma anda verkar klimatmagasinet [Effekt](#).

Så Gunnar, i stället för att luta oss tillbaka och avvakta den eländiga utvecklingen kan vi väl bli aktivister och delaktiga i något som kan bli en folkrörelse för nolltillväxtekonomi.

Slutligen kan nämnas ett citat som uppenbarligen riktar sig till undertecknad. Amerikanen Ross Douthat är medförfattare till boken "Grand New Party" (2008) där det beskrivs hur det republikanska partiet kan vinna den amerikanska arbetarklassen och rädda den amerikanska drömmen. I New York Times 091109 skriver Douthat: "On the left, there's an enduring fascination with the pseudo-Marxist vision of global capitalism as an enormous Ponzi scheme, destined to be undone by peak oil, climate change, or the next financial bubble."

Men visst har det nuvarande ekonomiska systemet ett Ponzi-mönster. Det bygger på skapande av fiktiva värden och en ständigt ökande och efterhand sanslös kreditgivning och kräver omfattande skuldsanering vart femte eller sjätte år.

Erik Kågström

Bibelstudier

Förbannad vare den som visar barmhärtighet mot fienden!

En chefsrabbi är jämförbar med en ärkebiskop. Avichai Rontzki är inte bara chefsrabbi utan också brigadgeneral/ideolog i den israeliska armén. Han finns på bild, iklädd en generals paraduniform och med ett ansikte som en skäggig filosof.

Häromdagen utgick Avichai Rontzki i ett tal om Gazakriget från en profetia av profeten Jeremia (Jeremia, 48.10) ”Förbannad den som inte ivrigt utför Herrens verk! Förbannad den som tvekar att bloda ner sitt svärd!”

Rabbi/brigadgeneral Avichai tolkar bibelordet på följande sätt: ”Förbannad vare den som i krigstider inte strider med hela sitt hjärta och hela sin själ – förbannad om han håller tillbaka sitt svärd från blodsutgjutelse, om han visar barmhärtighet mot sin fiende när ingen barmhärtighet får visas.”

Han sa också: ”Gaza-offensiven innebar en förnyelse genom sättet den genomfördes på – inte som en tillfällig expedition eller som en försvarsåtgärd.”

Den blodtörstige Jeremia levde drygt 600 år före Jesus och 1200 år före Muhammed. För Avichai är han en dagsaktuell moralisk förebild. (Haaretz, 15/11).

Avichai Rontzkis tal kommenterades genast i ett 70-tal inlägg. I flertalet kommentarer kallas han krigsförbrytare, rasist och en soldatens fiende. Någon menar att han bekräftar Goldstone-rapporten. En annan påpekar att jihadism och sionism speglar varandra. En sorgsen kommentar börjar: ”Och jag som i alla dessa år trott att jag var en jude.” I andra inlägg tackar man Gud för en Rabbi som säger sanningen.

Ett inslag i Aktuellt samma dag beskrev religionens ökande inflytande i den israeliska armén.

Domedagen

På söndag firar kyrkan domsöndagen. Högmässotexten handlar om vad som är avgörande för den yttersta domen över människans liv (Matteus 25, 31 – 46). På domedagen blir många vanliga människor glatt överraskade och många som trott sig bestämda för paradiset besvikna.

Jesus säger: ”Jag var hungrig och ni gav mig mat, törstig och ni gav mig att dricka, hemlös och ni gav mig bostad, sjuk och ni besökte mig, i fängelse och ni kom till mig.”

Det har vi ju inte gjort, säger de vanliga människorna, vi har inte ens sett dig. Jesus svarar: Jo, för allt som ni har gjort för att bistå era fattigaste medmänniskor i deras nöd, det har ni gjort för mig. Kom nu in i mitt rike!

De som blundat för nöden blir bortvisade. Gå bort ifrån mig! säger han. Far åt helvete!

I domedagstexten förekommer inget ”religiöst” krimskrams med förhudar, kippor, sjalar, ”otukt”, oren mat eller sabbatsbud, (en av de konkreta anklagelsepunkterna mot Jesus var att han verkade på vilodagen). Det enda som räknas är medmänsklighet.

Gunnar Stensson

Berlin

Berlin är inte bara staden där muren byggdes och revs.

Det är också staden där Rosa Luxemburg och Karl Liebknecht blev mördade, där Hitlers SS paraderade, där Kristallnatten utspelade sig, där det allierade bombflyget utplånade stora delar av centrum, där Hitler begick självmord och Goebbels dödade sina sex barn innan han själv svalde tabletten med cyankalium, där Stig Dagerman skildrade förödelsen efter kriget och där Gudrun Ensslin, Andreas Baader och Ulrike Meinhof utkämpade sitt ensamma krig mot imperialismen.

Där fanns Bert Brecht och Helene Weigel, där skrev Christoffer Isherwood Farväl till Berlin, som kom att ligga till grund för musikalen Cabaret, där bodde de unga proletärförfattarna Eyvind Johnson och Rudolf Värnlund i tidigt 20-tal, samtidigt som den lungsjuke Franz Kafka skrev sina sista verk, där lät Döblin sin förvirrade gestalt Franz Biberkopf ströva omkring på Berlin Alexanderplatz, där spelades Peter Weiss dramatik på Bert Brechts Theater am Kurfürstendamm i Östberlin.

Det fanns en tid då nazistpartiet fortfarande var ett jönsparti i stil med Sverigedemokraterna. Det visar en episod från år 1930. Thomas Mann skulle läsa ett avsnitt ur sin romansvit *Josef och hans bröder* i Beethovensalen.

En grupp högerextremister med Arnolt Bronnen i spetsen tog sig in för att störa uppläsningen genom att ropa antisemitiska paroller. Goebbels skickade en förstärkning bestående av 20 SA-män som för att bättre smälta in var uppklädda i hyrda smokingar.

Högerextremisterna skrek och den övriga publiken ropade tillbaka. Den var i majoritet ungefär som i opinionen i Vellinge. Polis tillkallades och fridstörarna kördes ut.

21 personer förhöll sig lugna: Thomas Mann och de 20 smokingutstyrda SA-männen som var rädda att åka på stryk. Efteråt myntade Goebbels det nya nazibegreppet Kulturkamp. Några år senare tände verklighetens folk bokbålen. Då gick *Josef och hans bröder* upp i rök.

Men jag och många andra har dem på bokhyllan.

Om allt detta och mycket mer berättar Carl-Johan Vallgren i sin resehandbok Berlin, reviderad och aktualiserad 2009. Så varför resa till Stockholm när Berlin är en mycket intressantare och mer närbelägen stad?

Gunnar Stensson

Bygg en park!

Duggregn. Dagen gryr efter nattens storm. Molnen driver över Flackarps slätter och Höje ådal. Håvbryggan står delvis under vatten. Ett murket träd i bup-områdets västra vall har blåst ner. Rivningen av brukshundsklubbens långa röda paviljong pågår. Stormen har spritt masonitflak och brädstuppar runt den stora containern. Riksbyggens stora reklamställning vibrerar men står kvar.

Här ska människor bo.

Ett tillägg till förslaget att begränsa bebyggelsen till området innanför vallarna.

När nu Riksbyggen förfogar över en tredjedel av brukshundsklubbens övningsfält finns möjligheten att skydda boendet och öka attraktionen genom att anlägga en smal parkanläggning med skyddande träd på övningsfältet mellan Regnbågs kvarteret och ådalen.

Den trekantiga ytan mellan Regnbågs kvarteret kan utvecklas till en gemensam lekpark för barnen både i det äldre och i det planerade nya bostadsområdet.

Dessa åtgärder skulle faktiskt *förbättra* miljön i området både för de boende i det planerade området och för lundaborna.

Riksbyggen har chansen att bli ihågkommet som en miljöskapare i stället för en naturskövlare.

Klostergårdens byalag kommer att framföra dessa synpunkter i samtal med Riksbyggens företrädare på mötet den 30 november i Klostergårdens centrum.

Gunnar Stensson

Förklara dig Billström!

Den ansvarige ministern för migrationsfrågor, Tobias Billström, kritiserar Malmö kommun för hanteringen av placeringen av ensamkommande barn i Hököpinge. Men på vilket sätt har det brustit. Det hade varit klädsamt om ministern preciserat sig. Eller är det bara munväder för att stryka sina partikolleger i Vellinge medhårs?

Jag vet från min tid som chef på Transitenheten på Migrationsverket i början av seklet hur svårt det var att hitta tillfälligt boende för nyanlända asylsökande. Vi fick dammsuga Malmö och Malmös omgivningar för att hitta sängplatser och ibland blev det tal om långa bussningar till logementsboende flera mil från Malmö, boenden som var långt ifrån det önskade. Och redan på den tiden fanns vandrarhemmet i Hököpinge med som en möjlig lösning.

Malmö kommun befinner sig i en rävsax. Hit kommer en stor del av de asylsökande och många stannar kvar. Men flertalet ska efter den första utredningen, och det förhoppningsvis tillfälliga första boendet, placeras på annat håll i Sverige. Migrationsverket styr inte över inströmningen liksom inte idag Malmö kommun som numera har ansvaret för det första boendet för de ensamkommande barn som söker asyl i Malmö.

Jag tycker att ansvariga kommunalrådet Katrin Stjernfeldt har ett bra inlägg i SDS som förklarar situationen och svårigheterna att plötsligt hitta nya boendemöjligheter när inströmningen växer. Och kommunen har uppenbarligen informerat Vellinge kommun genast när Hököpingeboendet blev aktuellt. Förvisso finns inget avtal med Vellinge kommun när det gäller flyktingmottagande. Men det handlar ju enbart om det långsiktiga placerandet efter transitperioden.

Under många år har Migrationsverket, ansvariga ministrar inklusive Billström och olika politiska instanser försökt påverka välmående Vellinge kommun att vara med och dela på ansvaret för de nya invandrarna/flyktingarna. Då känns det oansvarigt och skamligt av Tobias Billström att idag grumligt kritisera Malmö kommun för sin tillfälliga utsocknes placering av nya ensamkommande barn.

Bengt Hall

Två politikerord

1. ”Men vi får inte glömma”

I tisdags försökte Maud Olofsson förklara sin roll som ansvarig för Vattenfalls brunkolsbrytning och kolkraftverk i Tyskland och Belgien.

Med frasen ”men vi får inte glömma” inledde hon varje undanflykt, varje bortförklaring och varje lögn.

I det korta eko-inslaget behövdes frasen fyra gånger. Kolla själva nästa gång hon talar.

2. ”Kan vi stoppa dem så ska vi stoppa dem!”

Så kärnfullt uttalade sig Lars Ljungman när han i spetsen för den rasistiska femtedelen av Vellinge-borna inledde kampanjen mot de 30 ensamkommande flyktingbarnen.

Nu har M gett honom uppdraget att övertyga 22 moderatstyrda Skånekommuner om motsatsen. Grisen har blivit trädgårdsmästare. Varning för den gulblåa vellinge!

Gunnar Stensson

Lokalt över Skåne

Säga vad man vill om moderaterna, men det där med att tala om var skåpet ska stå och utmäta straff är de bra på. Kommunalrådet Ljungman, ordförande för Skånemoderaterna, som förra veckan vill stoppa allt flyktingboende i Vellinge, har nu av partiledningen i Stockholm utsetts till att leda partiets arbete med att sprida flyktingarna i de moderatstyrda kommunerna. Jag tänker mig att han kommer att övervakas av en sträng kvinna med läderjacka och piska.

Vellinge i våra hjärtan

I övrigt har väl förloppet kring Vellinge blivit just det vi här förutspådde för en vecka sen. Moderatledningen i Stockholm insåg omedelbart vad situationen krävde och tvingade Vellinge och Ljungman att ta skeden i vacker hand. När Vellingeborna insett vad som har hänt kommer en hel del av dem att sluta rösta på moderaterna och i stället stödja sverigedemokraterna, tidigare inte representerade i kommunen. Vi får väl se om SD är alerta nog att gripa tillfället och följer förstås utvecklingen på Näset med största uppmärksamhet. Jag håller på att sätta mig in i den historiska bakgrunden, t.ex. traktens storhetstid med de stora sillamarknaderna på 1300-talet.

Vellingeveckan har förstås också gett upphov till diverse skämt om hur ensamkommande skåningar skulle kunna behandlas i Stockholmstrakten. I Malmö har man vänt på det och bjudit ensamkommande Vellingebor på kaffe och bullar. Min favorit är ändå det läsarinlägg Sydsvenskan hade i tisdags från en vellingebo: ”Om det handlar om barn, varför står de utanför vandrarhemmet i Hököpinge och röker? Har vi inte 18-årsgräns på försäljning av tobak?” Just i det tonläget ska en insändare författas.

Ligger lågt

Vi har tidigare uppmärksammat Sydsvenskans politiska redaktion och dess undanglidande roll i ärendet. Tidningens båda stora Publicister, Avellan med sin lördagskrönika och Per T Olsson med sin söndagsdito som ju aldrig tvekar att rycka ut mot vänsterpartiet i sin kamp för Frihet och Rätt fortsätter att ligga lågt. En halvdan opinionsundersökning som man själv kan tolka välbilligt blev lösningen, så har man gjort sitt. Nej, det kan inte vara lätt i dag att i alla år ha varit huvudleverantör av den andliga födan i Vellinge.

Efter allt Vellingesnack känns det inte så avlägset att citera Sarah Palin, fd guvernör i Alaska och vicepresidentkandidat för republikanerna i förra höstens valrörelse. Hon har precis kommit ut med en bok som sägs vara en blandning av memoar och politisk programförklaring. Hon kommer där in på frågan om bevarande av djur och växter apropå planerna på exploatering av oljefyndigheterna. Hon skriver: ”Jag brukar säga till folk som inte hör hemma i Alaska att det finns massor av plats för alla Alaskas djur – strax intill potatismoset!

Fetma, storm och kommunalval

Då finns det bara några ytterligare nyheter kvar att kommentera. Den ena är att Skåne tydligen inte får sin andel av fetmaoperationerna i landet. Nej, vi har väl lite andra levnadsideal i den här landsändan. Det är synd att vi inte längre har Edvard Persson ibland oss så han kan svara med den kända visan ”Vi klarar oss nog ändå”.

Den andra är naturligtvis Stormen. Än en gång besannades den gamla erfarenheten att inget är så stimulerande som en mindre naturkatastrof. Den här hade allt: orkanstyrka i byarna, rasade byggnadsställningar och säkert många inställda syjuntor och föreningssammanträden, allt detta utan egentlig blodspillan. Jag tror vi får en liten men omisskännlig topp i födelsestatistiken om nio månader.

Ja, på det internationella planet hade vi ju de danska kommunalvalen i tisdags, en riktig helkväll framför TV:n. Jag liksom andra valfreaks vill ju helst ha stora tidningssidor med tabeller där man kan föra in resultat efter hand, men i brist på det var danska TV:n utmärkt

med ett nytt elektronisk presentationssystem. Det var bara ett resultat som jag aldrig fick riktigt klart för mig. Hur gick det med majoriteten och borgmästarvalet i Haderslev?
Lucifer

Bevara det gröna stråket för motionärer, djur- och växtliv!

Till Byggnadsnämnden

Synpunkter på detaljplanen för del av Klostergården 1:5 m fl i Lund, Lunds kommun (Arenaparken) från Klostergårdens Byalag

I planbeskrivningens avsnitt om grönstruktur, parker och allmänna platser kan man läsa:

”Den nya parken ligger i ett pärlband av parkrum som löper från de centrala delarna av Lund. Den angränsar i stort sett direkt till stadsparken i norr och utgör en länk till stadsdelsparken, Klostergårdsfältet, och vidare till S:t Larsparken och Höje ås dalgång.”

Klostergårdens byalag välkomnar att hänsyn tagits till grönstrukturen. Vi välkomnar ambitionen att förena Arenaparken med såväl stadsparken som Klostergårdsfältet och Höje ås dalgång.

Men en verklig grönstruktur är också ett kommunikationssystem av samma slag som ett elnät. Det kräver en direkt förbindelse mellan grönområdena. Det kräver inga stora ytor, men det måste finnas där. Om man klipper av förbindelsen upphör systemet att fungera.

Det finns en direkt förbindelse mellan stadsparken och Höje ås dalgång, nämligen Källbyvägen, det gröna stråket från stadsparken till Höje ås dalgång. Idag når man det via den vita bron.

Förbindelsen utnyttjas av en mängd motionärer från centrala Lund. Vid nästan alla tider på dygnet möter man dem. Katedralskolans elever använder stråket på skoltid. Det betyder mycket för biologisk mångfald och för folkhälsan i Lund.

Byalaget vill helst att stråket förstärks genom anläggandet av en ekopassage mellan Stadsparken och Källbyvägen över den barriär som Ringvägen utgör, en lätt, grön bro för vandrare och löpare men också för djur och växter, för att främja den biologiska mångfalden i stadsparken. Frågan om en ekopassage ser vi som ett viktigt inslag i stadsparkens förnyelse.

Vi ser med bestörtning att en ny distributionsväg, en gata för bussar och lastbilar, planeras längs Källbyvägen. Gång och cykelleden, det gröna stråket, skulle alltså ersättas med en trafikled för tunga fordon. Den enda direktförbindelsen med stadsparken klipps av.

Vi hade hoppats att den asfalterade väg som ansluter till Västanväg i Klostergården skulle kunna användas för att nå angöringen vid Arenans norra hörn och bussupställningsplatsen. Vi antar att trafiken dit inte blir kontinuerlig utan förekommer i samband enskilda evenemang och matcher.

På den stora kartillustrationen över området tycks det som om den nya distributionsgatan planeras gå mellan den nuvarande gång- och cykelleden och idrottsplatsen.

I så fall kommer den ju att finnas kvar. Men vi fruktar att en hel del av grönskan i så fall måste offras. Den måste då ersättas.

Anläggs en bullervall längs järnvägen kan den förses med en tät ridå av buskar och träd. I så fall kan möjligen den biologiska förbindelsen mellan stadsparken och Höje ådal bevaras liksom förutsättningen för en ekopassage över den barriär som Ringvägen innebär.

För vandrarna och motionslöparna, kort sagt för folkhälsan, är leden en av de viktigaste i Lund, en direktförbindelse från staden till naturen. Den måste bevaras!

Vi förutsätter att trafiken på den nya distributionsgatan blir sporadisk och förknippad med specifika arrangemang. I så fall skulle den inramad i lämplig vegetation möjligen kunna samexistera med gång och cykelleden.

Vi påminner om att det var mycket tydligt att motionärerna i Lunds stad uppskattade leden under den period då den var avstängd till följd av att Arenan byggdes. Man trampade ju då upp en ny led bland snåren utanför stängslet.

Vi kommer med största uppmärksamhet följa planeringen och arbetet för att bevara den direkta gröna leden längs Källbyvägen ner till Höje ådal.

För Klostergårdens byalag

Gunnar Stensson, Ordförande